

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Consvlivvs Et Civibus lanuensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

necnon per decem & septem annos pacificè commoratus ibidem, ac per te, frater Episcopo, dicti Episcopi successorem Archipresbytero in sua Ecclesia institutus, Archipresbytero sancti Laurentij preces specialiter interponente pro ipso, ea quæ postmodum & primitus per parsimoniam, artificiolium, & studium suum, & puorum doctrinam nactus fuerat, ad eandem Ecclesiam devolvi debebant sine aliqua quaestione. Pars verò altera studuit replicare se à te, frater Episcopo, postulasse præfatum Archipresbyterum, tunc simplicem Canonicum, sibi restitui ut suum oblatum, & te precibus quorundam devictum id efficere noluisse, sicque suam negligentiam, si qua fuerat, excusabat. Nos igitur iis & aliis à partibus propositis coram auditore præfato intellectis, cum de oblatione ac pacifica translatione Archipresbyteri sæpèdicti nobis facta fuerit plena fides, ea quæ idem Archipresbyter habuerat antequam ad secundam Ecclesiam à prima translatus fuisset primæ, cetera omnia curavimus adjudicare secundæ; ita tamen quòd si probatum fuerit de bonis prioribus vel eorum proventibus ab eodem aliqua postea conquesta fuisse, illa ipsi Ecclesie sancti Laurentij applicentur. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus id quod à nobis est sententialiter diffinitum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Quòd si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

ARCHIDIACONO ET W. & R. Primiticris Civitatensibus.

Cum olim inter Clericos sancti Severini de castro sancti Severi ex parte una & Clericos Ecclesiarum sancti Nicolai, sanctæ Mariæ, ac sancti Iohannis castri ejusdem Civitatis diocesis ex altera super processionibus in diebus rogationum tam in eundo quam redeundo ad sancti Severini Ecclesiam exhibendis, celebrando sextam ibidem, & sermonem in dominica palmarum ad populum faciendo, necnon etiam pulsationibus campanarum quaestio mota esset, Abbas Terræ majoris ordinarius iudex eorum de meritis ipsius causæ sufficienter instructus, Clericos prædictarum Ecclesiarum super præmissis omnibus Ecclesie sancti Severini per diffinitivam sententiam condemnavit; quam profectò sententiam cum iidem Clerici rece-

Tom. II.

piissent & aliquanto tempore sine contradictione servassent, nitentibus demum eis venire temerè contra ipsam, Clerici sancti Severini ad bonæ memoriæ Dragonariensem Episcopum & magistrum P. Canonicum Troianum apostolicas litteras impetrarunt, quarum auctoritate Clerici præfatarum Ecclesiarum ab Episcopo ipso citati, mandato apostolico intellecto, promiserunt se supradicta omnia firmiter servaturos, eaque inviolabiliter observare dictus Episcopus eis sub excommunicationis pœna præcepit, & sic postmodum quod per antedictum Abbatem & eundem Episcopum providè factum fuit, per sedem extitit apostolicam confirmatum. Nuper autem cum inter Nicolaum Episcopum sancti Severini ex parte una & Thomam sancti Nicolai ac Mauritium sanctæ Mariæ ex altera procuratores super iis quaestio vertetur, dilecto filio Tullio Subdiacono & Capellano nostro eos commissimus audientes; in cuius præsentia procuratores Clericorum dictarum Ecclesiarum, videlicet sancti Nicolai & sanctæ Mariæ, recognoverunt omnia supradicta, eo quod de sexta canenda præmissum est duntaxat excepto. Ne igitur lites quæ justo iudicio sunt decisæ calumniantium vitio reviviscant, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus dictos Clericos sancti Nicolai & sanctæ Mariæ ad hæc omnia inviolabiliter observandum, secundum quod à prædictis Abbate necnon etiam & Episcopo est statutum, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compellatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

CONSULIBVS ET CIVIBVS Iannensibus.

Licet ubicunque locorum scissura discordiæ fraternitatem divideret Christianam, nos, qui secundum Apostolum non valemus quocunque scandalizante non uri, ferventi compassionis sartagine frigeremur, de discordia tamen inter vos & cives Pisanos exorta tanto ardentiori caritatis igne perurimur quanto graviora per eam & provenisse jam & posse adhuc etiam provenire pericula intuemur. Per hanc enim non solum grandia damna rerum & gravia discrimina personarum cum immanibus animarum dispendiis utrique supereminet civitati, verum etiam Ecclesia penè tota colliditur, & necessarium terræ

Epist. 55. Ut treugas incant cum Pisanis.

T e

sanctæ subsidium impeditur; quin immo verendum est plurimum ne quatuor illi angeli quibus datum est secundum Iohannem nocere terræ ac mari, lethalia instrumenta sibi de civitatibus vestris faciant, per quæ maris & aridæ universitatem affligant, dum vos utriusque contermini per mutua seditionis offensas sic unius etiam littora supra concutitis quod alterius quoque non modica spatia conturbatis. Hoc igitur quidam patrum & prædecessorum nostrorum pro sui officio attendentes, multifariè multique modis operam impenderunt ut inter vos pacis fœdera reformarent; & cum in aliquibus aliqui profecissent, novissimè tandem felicitis recordationis Clemens Papa prædecessor noster pacem perfecit eandem; quæ cum postmodum, superfeminante zizania homine inimico, in malum fuerit discordiæ recidivæ relapsa, nos demum propitiante Domino ad officium summi pontificatus assumpti pacem inter vos, tum ex officij nostri debito, tum ex sincero quem circa utramque gerimus civitatem dilectionis affectu, zelantes multiformiter laboravimus per sollicitudines utique multiformes, sæpissime dirigendo litteras, nuntios, & legatos, ut ad unitatis concordiam & concordie unitatem reducere vos possemus; & nisi eo qui operibus pacis invidet faciente processus dilectorum filiorum de Tilieto & sancti Gualgani Abbatum, qui super hoc diu multumque studiosissimè laborarunt, impeditus fuisset, utraque jam civitas in delitiis bonæ voluntatis & requie opulenta sederet. Quapropter etsi re ipsa per astutias sathanæ in malignum redacta, ne novissima ejus fiant pejora prioribus formidetur, sperantes tamen in eo qui est actor pacis & caritatis amator quod sicut incipere nos permisit, ita quoque nos faciet hujusmodi sanctum pacis negotium consummare, universitatem vestram rogamus & obsecramus in Domino, per apostolica vobis scripta sub divini judicij obtestatione mandantes quatinus non tam privatis vestris incommodis quam publicis universalis Ecclesiæ dispendiis occurrendo quæ de prædicta noscuntur discordia provenire, cum memoratis civibus saltem treugas interim ineatis, quibus apostolica scripta direximus ut satisfaciant vobis de damnis quæ noviter intulisse diuntur, vel in manibus venerabilis fratris nostri Pisani Archiepiscopi cautionem præstent idoneam quod ad mandatum nostrum competenter satisfaciant super ipsis, & unà

cum eodem ac venerabili fratre nostro Ianuensi Archiepiscopo simul etiam & Abbatibus antedictis ac nuntiis Pisanorum, quos propter hoc ad nostram præsentiam evocamus, usque ad festum assumptionis beatæ Mariæ proximò venturum, vel antè, quam citius possit fieri, aliquos viros providos ad sedem apostolicam destinetis, commissa sibi plenaria potestate ut omnium vestrum vice circa singula contingentia processuri observanda recipiant quæ cum consilio nostro præsentibus Archiepiscopis memoratis prædicti Abbates super ipso providerint negotio disponenda, de nullo penitus hæsitantes: quia cum auctoritatem plenariam super eisdem habeamus Abbates, eos sicut oportuerit & decuerit inducimus ut non declinantes ad dexteram vel sinistram, regia tantum via, utriusque partis commoditate prospecta, procedant, adhuc etiam eis sub interminatione anathematis injuncturi ut in eo quod concorditer statuerunt aut modò statuent, vel in alio, si quod postmodum fuerit statuentum, debitam providentiam & reclusionis æquitatem observent. Alioquin, ne tantum periculum animarum, rerum damnum, & personarum dispendium negligere videamur, adversus eos qui tam sanctam exhortationem contempserint in enormem jacturam rotius populi Christiani, officij nostri debitum exequemur. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, anno duodecimo.

STEPHANO CANTVARIENSI
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.

AD nostram noveris audientiam pervenisse quod Decanus & Capitulum Lincolnensis Ecclesiæ recepto mandato nostro super electione Pontificis canonicè celebranda, dilectum filium Hugonem Vellensem Archidiaconum sibi concorditer in Episcopum elegerunt; cujus electioni Rex suum assensum dicitur præstitisse. Vtrum autem in ipsa electione canonicè sit processum, an illa prava consuetudo servata propter quam inter regnum & sacerdotium gravis est suscitata discordia, ignoramus. Tenor enim litterarum præfati Regis ad utrumque se habet, cum contineatur in ipsis quod Decanus & Capitulum Lincolnensise requisito assensu Regis ac præfati prædictum Archidiaconum in Episcopum elegerunt. Licet autem assensus hujusmodi electioni non factus sed faciendæ sit præstitus, potest tamen intelligi de assensu qui pro faciendâ Pontificis electione requiritur; & hoc non præjudi-

Epist. 16.
De electione
Episcopi Lin-
colniensis.
Vide M. A. S.
Paris ad m.
1109.
Vide infra
epist. 31.